

10. TĒMA 28. FEBRUĀRIS–6. MARTS

ZEM MASKAS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Sak. 25:2, 3; 26:11, 12; 1. Kor. 1:20, 21; Sak. 26:13-16; 27:5, 6.

ATMIŅAS PANTS:

“Nedižojies ķēniņa galmā un starp augstmaņiem nenostājies.” (Sak. 25:6)

Kiz krāšņās čūskas, kas izsaka saldus vārdus un kas izliekas nobažījiesies par Ievas laimi, slēpjas ienaidnieks, kas perina viņas nāvi (1. Moz. 3:1-6). Maskējies kā gaismas eņģelis, sātans sagatavo cilvēkam visbīstamāko slazdu (2. Kor. 11:14). Vēl bīstamāka un viltīgāka ir sevis krāpšana – kad mēs apgalvojam, ka esam tas, kas patiesībā neesam, mēs krāpjam ne tikai citus, bet arī sevi.

Ir dažādi krāpšanas veidi. Viens no biežāk sastopamajiem ir valoda. Daži šīs nedēļas sakāmvārdi runā par vārdiem, meliem, baumām, jaukiem vārdiem, kas ar jaukām skaņām un brīnišķīgām jūtām aplāj nejaukas domas un nodomus. Mums ir jābūt uzmanīgiem ne tikai tajā, ko sakām citiem, bet arī kā mēs uztveram to, ko citi saka mums. Varbūt šīs nedēļas tēmu varam apkopot šādi: “Redzi, es jūs sūtu kā avis vilku vidū, tad nu esiet gudri kā čūskas un bez viltus kā baloži.” (Mat. 10:16)

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 7. martā!

Dieva noslēpums

Dzīve ir noslēpumu pilna. Fiziķis Dāvids Doičs rakstīja, ka "ikdienas notikumi ir pārsteidzoši sarežģīti, ja tie ir izteikti fundamentālās fizikas terminos. Ielejot tējkannā ūdeni un ieslēdzot to, visjauīgākie zemes datori nemūžam nevarētu atrisināt vienādojumus, kas paredzētu, ko visas šīs ūdens molekulas darīs – pat ja mēs kaut kādā veidā varētu noteikt viņu sākuma stāvokli un visas ārējās ietekmes, kas pats par sevi ir neatrisināms uzdevums." (Dāvids Doičs (2011. g. 21. jūlijs) *The Beginning of Infinity: Explanations That Transform the World* (Kindle Locations 1972-1975). Penguin Group. Kindle Edition)

Ja mēs esam samulsuši par kaut ko tik ikdienišķu kā ūdens molekulas, kā tad mēs varam gribēt saprast Dieva noslēpumus!

Izlasi Sak. 25:2, 3! Ko autors šeit vēlas pateikt, un kā mēs varam to attiecināt uz plašāku situāciju? _____

Dieva godību no ķēniņu godības atšķirīgu padara Viņa "noslēpumainā" daba un līdz ar to arī cilvēku nespēja pilnībā saprast Viņu. Ebreju sakne "str" ("noslēpt", "paslēpt"), no kā cēlies vārds "noslēpums", ebreju rakstos bieži lietots, lai raksturotu, kas padara Dievu par vienīgo patieso Dievu (Jes. 45:14, 15). Ir jautājumi, kas saistīti ar Dievu, ko mēs vienkārši nevaram saprast. No otras puses, ķēniņu godība ir viņu labprātība tikt izzinātiem. Caurspīdīgumam un atbildībai vajadzētu būt vadītāju pirmajām īpašībām (5. Moz. 17:14-20). Ķēniņa pienākums ir paskaidrot notikumus un to, ko viņš dara.

Dzīve ir pilna ar neatbildētiem jautājumiem, vai ne? Vienā sekundē nejauša notikumu gaita var nozīmēt izšķiršanos starp dzīvību un nāvi. Daži cilvēki piedzīvo vienu traģēdiju pēc otras, kamēr citiem klājas labi. Tas viss mums stāsta, ka mums ir jādzīvo ticībā. Kas notiek tavā dzīvē šobrīd, kas tev būtu jāpieņem ticībā, uzticoties Dievam? Kādas vēl tev ir izvēles? _____

Muļķis kā gudrais

Lai gan tas nav nesens izdomājums (īpaši Rietumu pasaulē), pēdējos gados ir nostiprinājies viedoklis, kas apgalvo, ka patiesība ir relatīva. Tas ir, – kas ir patiesība vienam cilvēkam vai vienai kultūrai, var nebūt patiesība citiem. Lai gan vienā līmenī tas vienmēr ir pareizi (ir zemes, kur automašīnas pārvietojas pa labo ceļa pusi, bet citur – pa kreiso), citā līmenī tā ir bīstama kļūda, īpaši morāles jomā. Ir noteiktas lietas, kas ir pareizas un kas nepareizas, vienalga, kur mēs dzīvojam un kam mēs personīgi dodam priekšroku. Mums savi uzskati jāpakļauj Dieva Vārdam un tajā atrodamajām patiesībām. Dieva Vārdam vajadzētu būt vienīgajam avotam, kurā mēs uzzinām, kas ir pareizi un kas nepareizi, kas ir labs un kas – ļauns.

Izlasī Sak. 26:11, 12. (Sk. arī Soģu 21:25; 1. Kor. 1:20, 21; 2:6, 7; 2. Kor. 1:12)! No kā mums visiem vajadzētu uzmanīties, lai to nedarītu? _____

Kā mēs redzam, doma par darīšanu, kas katram šķiet pareizs viņa pašā acīs, nav nekas jauns. Tomēr toreiz tas bija tikpat nepareizi kā tagad. Kā jau mēs redzējām, neviens no mums nesaprot visu, patiesībā, mēs pilnībā nesaprotam neko. Mums visiem ir jomas, kurās mums ir jāaug un jāmacās, tāpēc mums vajadzētu vienmēr būt atvērtiem faktam, ka mēs nezinām visas atbildes.

Muļķu gadījumā, kā redzams šajā sakāmvārdā, iemesls, par ko vajadzētu bažīties, ir tas, ka viņu muļķīgās gribas ietekme sniedzas tālāk par viņiem pašiem. Tagad viņi ir vairāk pārliecināti par savu gudrību nekā jebkad agrāk, tāpēc viņi atkārtos savu muļķību. Viņi pat var būt tik pārliecināti, ka citi viņus uzskatīs par gudriem, godās viņus un meklēs pie viņiem padomu, kas var novest lielās problēmās (Sak. 26:8). Izplatīsies muļķība, bet, nosaukta par "gudrību", tā var nodarīt vēl lielāku kaitējumu. Muļķi ir tik dumji, ka viņi neapzinās savu muļķību.

Cik bieži tu tiec kārdināts padarīt relatīvu to, par ko tu zini, ka tās ir pamatvērtības, pamatpatiesības? Tomēr kas notiek, kad saduras noteiktas pamatvērtības? Kā mēs varam zināt, kuras ir pārākas par citām? _____

Slaists

“Mērc sliņķis bļodā roku – par grūtu šim celt to pie mutes.” (Sak. 26:15)

Tāpat kā studenti, kas vairāk laika un enerģijas velta tam, lai sagatavotos špikošanai eksāmena laikā, nevis lai mācītos, ironiski, ka slinki cilvēki čakli strādā, lai atrastu attaisnojumus savam slinkumam!

Izlasi Sak. 26:13-16! No kā mēs šeit tiekam brīdināti? _____

Sliņķim var būt taisnība: “Uz ceļa ir lauva!” (Sak. 26:13) Tāpēc gudrāk būtu palikt mājās un neizaicināt briesmas. Bet, to darot, mēs palaižam garām iespējas, ko piedāvā dzīve. Mēs nekad nevarēsim priecāties par rozes skaistumu, ja neriskēsim sadurties ar tās ērkšķiem. Mēs nespēsim virzīties uz priekšu, ja baidīsimies no šķēršļiem. Cilvēki, kas neuzdrīkstas uzņemties saistības, nekad nepiedzīvos dzīves pilnību.

Aplūko vēl citus salīdzinājumus šajos pantos. Tieši tāpat kā durvis svārstās eņģēs, bet nekur neaiziet, tā sliņķi grozās savās gultās. Tas ir, viņi vienkārši maina savas pozīcijas, bet nekur nenonāk.

Otrs salīdzinājums 15. pantā ir pat vēl šokējošāks. Viņi var ielikt roku bļodā, bet ir pārāk slinki, lai celtu to pie mutes un sevi pabarotu.

Vēl jaunāks ir viņu intelektuālais slinkums, viņu aizvērtais prāts un pārliecība par savām pozīcijām. Tāpēc viņiem vienmēr būs taisnība, viņi vienmēr būs gudrāki nekā septiņi gudri vīri (Sak. 26:16), viņi nebūs atvērti citiem viedokļiem, kas varbūt pat ir saprātīgāki. Tiem, kas domā, ka viņiem ir visas atbildes, parasti to nav vispār.

“Tiesā cilvēki netiks notiesāti par to, ka no visas sirds būs ticējuši meliem, bet gan par to, ka nebūs ticējuši patiesībai, jo būs laiduši garām iespējas mācīties, kas ir patiesība.” (E. Vaita “Sentēvi un pravieši” 55. lpp.) Kā mēs saprotamu savu lomu, dodot citiem “iespējas” mācīties patiesību? Kur sākas mūsu atbildība, un kur tā beidzas? _____

Draugs kā ienaidnieks

Ja mēs piedzīvojam lielāku vilšanos savos draugos nekā ienaidniekos, tad tas ir tāpēc, ka mēs sagaidām labu no draugiem un ļaunu no ienaidniekiem. Lai gan vienmēr tas tā nav, vai ne? Tāpēc Sakāmvārdi brīdina mūs, ka dažreiz draugi uzvedas kā ienaidnieki un ienaidnieki – kā draugi.

Izlasi Sak. 27:5, 6! Kad rājiens var būt mīlestības pazīme? _____

Mīlestība nav tikai skūpstī un saldi vārdi. Mīlestība reizēm liek mums norāt draugu vai bērnu un tā var riskēt būt nepatīkama, tiesājoša un kritiska. Mēs pat varam zaudēt draugus. Tomēr, ja mēs nebrīdinām draugus par to, ko viņi dara, īpaši ja tas viņiem kaitē, tad kas gan mēs esam par draugiem!

Atklāts rājiens ir arī zīme, ka mūsu mīlestība nav balstīta uz ilūzijām un izlikšanos, bet uz patiesību un uzticību.

Izlasi Sak. 27:17! Kāda ietekme var būt sadursmei starp draugiem? _____

Salīdzinājums, kur dzelzs asina dzelzi, liek domāt par abpusēju labumu. Draudzība, kas pārbaudīta patiesās sadursmēs, ne tikai uzlabos draudzības kvalitāti, bet arī stimulēs un stiprinās abas personības. Atbilstošie ieroči būs iedarbīgi. Mēs beigās būsime labāk sagatavoti nākotnes cīņām. Cilvēki, kas ieraujas sevī un savās pašu idejās un nekad neļaujas izaicinājumam, kur saduras dažādi uzskati, nepieaugs atziņā un raksturā.

Vai tu esi kādreiz saņēmis rājienu par kaut ko, kas tev ir sagādājis sāpes? Bet kā būtu, ja tu par to nebūtu saņēmis brīdinājumu? Paturot prātā savu piedzīvojumu, kā tu varētu otram izteikt rājienu glābjošā veidā, nevis tiesājoši vai kritizējoši? _____

Ienaidnieks kā draugs

Izlasi Sak. 26:17-23! Uzraksti kopsavilkumu tam, kas šeit pateikts! _____

Sakāmvārdi atkal runā par vārdu spēku, šoreiz pievēršoties kaitējumam, ko var nodarīt neslavas celšana un ķildas. Tie, kas runā sliktu par tavu ienaidnieku tavā priekšā, lai tu domātu, ka viņi ir tavā pusē, patiešām ir kā "ogle": viņi "baro" kašķi un iaved tevi vēl lielākās nepatīkšanu ugunīs (21. p.).

Līdzīgi arī "kvēlas lūpas", kas izklausās tik daiļrunīgas, var slēpt "Jaunu sirdi"(23. p.). Poliķis, kas grib tikt ievēlēts, tirgotājs, kas grib pārdot savu preci, izpriecu meklētājs, kas grib pavest sievieti, – viņi visi zina, kāds spēks ir daiļrunībai.

Šo pantu mācība ir, ka mums vajadzētu būt uzmanīgiem un neticēt visām jaukajām runām, ko mēs dzirdam. Viņi ir bīstami tieši tāpēc, ka viņi ir jauki. Daži cilvēki ir labi runātāji. Viņi var izklausīties pārlicinoši, patiesi un gādīgi, lai gan viņu sirdīs notiek kaut kas pilnīgi cits. Lai gan mēs visi esam bijuši šādu cilvēku upuri, kurš gan nav bijis vainīgs, darot tieši to pašu: sakot cilvēkam vienu, bet domājot vai jūtot pavisam kaut ko citu? Sakāmvārdi šeit spēcīgi runā pret šo krāpšanu.

"Visam, ko dara kristieši, vajadzētu būt tik caurspīdīgam kā saules gaisma. Patiesība ir no Dieva; krāpšana visās tās neskaitāmajās formās ir no velna. [...] Nav viegli runāt precīzi patiesību. Mēs nevaram runāt patiesību, ja mēs to nezinām, un cik bieži aizspriedumaina pieredze, garīgi aizspriedumi, nepilnīgas zināšanas, kļūdas spriedumos neļauj nonākt pie jautājumu pareizas izpratnes! Mēs nevaram runāt patiesību, ja vien mūsu prātus pastāvīgi neveda Viņš, kas ir patiesība." (E. Vaita "Reflecting Christ" 71. lpp.)

Cik atvērts un caurredzams tu esi tajā, ko saki? Cik liela nesaskaņa ir starp taviem vārdiem un domām? Vai tu patiešām domā, ka šādu divkosību varēsi saglabāt nebeidzami? (Sk. Mat. 10:26, 27.) _____

PIEKTDIENA, 6. MARTS

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Svētā Gara spēks neatņem mums nepieciešamību trenēt savas spējas un talantus, bet māca, kā izlietot visus spēkus Dieva godam. Cilvēka spējas, īpašā Dieva žēlastības vadībā, var izlietot vislabākajiem nolūkiem virs zemes. Nezināšana neviņai neviena Kristus sekotāja pazemību vai garīgumu. Dievišķā vārda patiesības vislabāk var novērtēt intelektuāls kristietis. Kristu vislabāk var pagodināt tie, kas Viņam kalpo saprātīgi. Izglītības augstākais mērķis ir padarīt mūs spējīgus lietot Dieva doto spēku tādā veidā, lai tas atainotu Bībeles reliģiju un veicinātu Dieva godu.

Viņam, kas mūs ir radījis, mēs esam parādā par talantiem, kas mums ir uzticēti, un mūsu pienākums Radītāja priekšā ir attīstīt un uzlabot šos talantus.” (E. Vaita “Counsels to Parents, Teachers and Students” 361., 362. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārrunājiet vairāk noslēpumus, ar kuriem sastopamies ikdienas dzīvē – dabā, cilvēku attiecībās vai ticības jautājumos un saistībā ar Dieva raksturu un glābšanu. Viens no dzīves lielākajiem paradoksiem ir tas, ka, jo vairāk mēs mācāmies, jo vairāk saprotam, cik maz zinām. Kāpēc tas vēl vairāk attiecas uz garīgajām patiesībām?

2. Kuras “patiesības” patiešām ir relatīvas, ar kultūru saistītas un mainīgas? Kā mēs varam tās atšķirt no patiesībām, kas ir mūžīgas, universālas un nemainīgas? Kāpēc ir tik svarīgi zināt atšķirību starp tām? Kāpēc sajukums starp nosacītām patiesībām un mūžīgām patiesībām ir vienas no lielākajām briesmām, ar ko mēs saskaramies?

3. Ir teiciens, ka gudri cilvēki turas tuvu saviem draugiem, bet ienaidniekiem – vēl tuvāk. Ko tas nozīmē? Kā mums kā kristiešiem vajadzētu attiekties pret šādiem uzskatiem? Kā Mat. 10:16 var mums palīdzēt?
